

звернути увагу на їх фізичний та емоційний стан, перевірити готовність поліцейських не тільки нести службу у екстремальних умовах, а ще й готовність надавати допомогу громадянам та застосовувати заходи впливу, у тому числі вогнепальну зброю.

При виконанні усіх вимог та забезпеченні оптимальних умов праці можна не тільки забезпечити особисту безпеку кожного працівника поліції на максимальному рівні, а й гарантувати виконання національною поліцією своїх обов'язків з ліквідації наслідків аварій на техногенно-небезпечних об'єктах на найвищому рівні.

Астахов А. Г.,

студ. (гр. ТВ-61м, ТЕФ НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»);

Пятова А. В.,

к. с. н., наук.кер.(каф. ОПЦБ НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»)

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ОБ'ЄКТІВ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Ризик виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру значною мірою визначається станом небезпечних об'єктів. Тому, починаючи з 2003 року, в Україні відбувається реєстрація потенційно небезпечний об'єктів. Ідентифікація об'єктів підвищеної безпеки регулюється постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 року № 956 "Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної безпеки".

Згідно цієї постанови, суб'єкт господарювання, у власності або користуванні якого є хоча б один потенційно небезпечний об'єкт чи який має намір розпочати будівництво такого об'єкта, організовує проведення його

ідентифікації.[2] Потенційно небезпечний об'єкт вважається об'єктом

підвищеної небезпеки відповідного класу у разі, коли значення сумарної маси небезпечної або декількох небезпечних речовин, що використовуються або виготовляються, переробляються, зберігаються чи транспортуються на об'єкті, дорівнює або перевищує встановлений норматив порогової маси.[1]

Під час проведення ідентифікації для кожного потенційно небезпечного об'єкта розраховується сумарна маса кожної небезпечної речовини із зазначених у нормативах порогових мас індивідуальних небезпечних речовин або кожної небезпечної речовини, яка за своїми властивостями може бути віднесена до будь-якої категорії або до декількох категорій небезпечних речовин згідно із зазначеними нормативами. У разі, коли сумарна маса жодної індивідуальної небезпечної речовини або небезпечної речовини будь-якої категорії не перевищує 1 відсотка порогової маси небезпечних речовин другого класу, об'єкт не відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки.[1]

Таким чином, процедура ідентифікації полягає в тому, що на підставі спеціальних розрахунків із загальної кількості об'єктів виявляються ті, що являють собою особливу небезпеку. При цьому розраховується не тільки маса отруйних та токсичних речовин, але і наскільки близько об'єкт розташований до "особливих зон".[1] Це місця, де одночасно можуть знаходитися більше 20 осіб, транспортні магістралі національного значення, природоохоронні зони, дитячі садки, школи, лікарні тощо. Якщо ця відстань менша за нормативну - небезпека відповідно зростає.

Висновки:

Кожен суб'єкт господарювання повинен проводити ідентифікацію власних об'єктів підвищеної небезпеки. Ця процедура може проводитися із залученням спеціалістів або самостійно. При ідентифікації об'єкта, як об'єкта підвищеної небезпеки, він заноситься до державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки.

Список використаної літератури:

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 року № 956 "Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки";

1. Закон України "Про об'єкти підвищеної небезпеки".

Білоус А. О.,

студ. (гр. ТІ-61м, ТЕФ, НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»);

Пятова А. В.,

к. с. н. , наук. керівник (каф. ОПЦБ, НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»)

ЛІКВІДАЦІЯ НАСЛІДКІВ АВАРІЙ НА ТЕХНОГЕННО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ. КОНСЕРВАЦІЯ ОБ'ЄКТІВ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Із розвитком людства збільшується кількість об'єктів, що працюють із небезпечними речовинами, а отже підвищується ризик виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру. Відповідно до Закону України «Про об'єкти підвищеної небезпеки» кожен суб'єкт господарської діяльності, а також підприємства, установи, організації, які планують експлуатувати хоча б один об'єкт підвищеної небезпеки, розробляють і затверджують план локалізації та ліквідації аварій для кожного об'єкта підвищеної небезпеки, який вони експлуатують або планують експлуатувати. Протягом 10 днів після затвердження плану локалізації та ліквідації аварій через засоби масової інформації надаються відомості про правила поведінки та дій для населення в разі виникнення екстремальних ситуацій, передбачених цим планом.

Деякі техногенно небезпечні об'єкти при виникненні аварії можуть тривалий час нести загрозу населенню та навколишньому середовищу,